

Въ лѣво и дѣсно отъ орждията имъ се виждаха да се движатъ пѣхотни части, отъ които ония отъ лѣвия флангъ идяха отъ с. Джуранлий.

Надвечерь, къмъ лѣвия ни флангъ се бѣха зачули пушечни гърмежи. Не се бѣ изминало много врѣме, когато съглѣдахме облаци отъ димъ надъ с. Дълбоки. То бѣше подпалено отъ Черкезитѣ и баши-бозуцитѣ.

Селенитѣ, види се, окуражени отъ присѣтствието на опълчението, не бѣха напустнали селото си, и за туй мнозина отъ тѣхъ бѣха заплатили съ живота си.

Черкезитѣ и баши бозуцитѣ влѣзли неочаквано въ селото, исклали мнозина Българи, а други уловили и вързали съ главитѣ на долу по стрѣхитѣ на подпаленитѣ имъ къщи. Множество Черкези нападнали на нашата стрѣлкова верига, но тѣзи послѣдната ги срѣщнала съ честъ огънь и залпове и ги накарала да отстъпятъ въ пълна безредица, при което Черкезитѣ не успѣли да взематъ убититѣ и раненитѣ си другари.

Расказвахъ, че още въ началото на боя, единъ Черкезинъ билъ падналъ раненъ не далеко отъ нашата стрѣлкова верига. Единъ опълченецъ се хвърлилъ на прѣдъ бѣгомъ, извадилъ шашката на ранения, отсѣкълъ му главата и, като му откачилъ портупекта съ ножната, върналъ се назадъ съ тоя трофей.

Слѣдъ това счепкване съ Черкезитѣ, отъ наша страна се оказаха 5 человекъ ранени.

Надвечерь отряда отстъпи и се расположи за пощувание до рѣчицата, безъ да можѣ да достигне Нова-Загора. Но ний още питаяхме надежда, че сутрѣ ще си пробиемъ пѣтъ и съ тѣзи надежда легнахме, кой както може, да спимъ.

18-й Юлий. Нощта прѣкарахме тихо и спокойно. На размннувание всички бѣхме на крака и чакахме заповѣлъ за настѣпление. Наистина, заповѣдъ послѣдва, но за отстъпление къмъ Стара-Загора.

— Вѣроятно, Турцитѣ настѣпватъ къмъ Стара-Загора, казваха нѣкои отъ офицеритѣ.

Спрѣхме се на хѣлмоветѣ на истокъ отъ града. Даде се заповѣдъ да се вари ястие за опълченцитѣ, но топла храна тѣ днесъ не ядоха, котлитѣ съ мѣсото